

153

Берегите природу!

Боярышник обыкновенный

цей додаток до книги не потрачено

ВОЛЫН. П.

Куда Київ-5

вул Чкалова, 52, кв. 38

Кому Маняку Володиміру Антоновичу

Индекс предприятия связи и адрес отправителя
263023 м. Пучук-23

вул Домни Тардінок, 45, кв. 43

Ленський Федір Іванов

252054

Пишите индекс предприятия связи места назначения

0123456789

Образец написания цифр индекса:

Внимание!

Лекарственные растения

© Министерство связи СССР, 1989

11.10.88. 89019. Цена 6 к. Рисунок художника А. Кузьмина

Изготовлено на Ряжской ф-ке Гознака

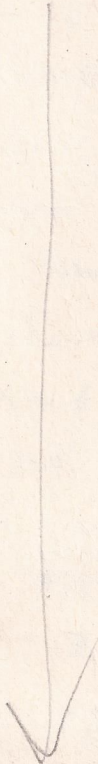
Шановний Володимире Антоновичу! (153)

Я Вам пошлав матеріал про голод в 1932 і 1933 роках на Полтавщині, який я переклав. Вирішив го-
уатково послати ще деякі факти про те, що Тоді
описав. Можливо, уже запізно. Адам з прочитав
Вашу статтю в „Літературній Україні“, що вже Книга-
Меморіал підготується до друку. А, може, мій
матеріал взагалі не увійшов в цю Книгу, то може
згадати першу і другу мою п'єсину, бо у Вас
і так багато про це різних ментів. Я ображаюсь
не буду.

З привітан - Федір Іванович Ленський

263023, м. Лучак - 23, вул. Воли Торгінок, 45, кв. 43.

1.08.89р

Народився хлопчик, гарненький, але дуже худенький.
 А як і зм'ятого погувати? В її грудях не було ні
 краплі молока. Мамині груди дитини кричала,
 відкритого ротик, а разом з нею кричала, ридала і
 мати, кричала свого сироту до себе, до свого
 серця, чулася його та не знало, як врятувати
 життя свої кровинки. Через деякий час дитина
 кричала. Тіло і померло біля серця матері. Обгорнув
 його в біленький шматочок рушничка. Я взяв
 цей згорток в одну руку, а в другу — лопатку
 та й пішов на кладовище. Викопав ямку і поклав
 в неї дитинку. Загорнув землею, зверху накрив тростинною
 і квіткою, поставив тростинку перед пам'ятником
 та й пішов додому. А сестра моя потім тростинку
 отримала, до вми повила на огорожі зелена чудуля,
 дуренька. Пізніше вона виїхала в Кременчук, де і до цього
 часу живе і скорі одяг до роботи.

А коли помирав мій старший брат Іван,
 то перед смертю дуже просив іти. Коли я кричав
 до нього, він так жарче дивився на мене і мовив
 мені: "Федоре, поче здох дитини, хот крикнути хліба,
 я хотби подивився на неї, я вже довго не бачив,
 яким то хліб. Мені здається, що я бди я зів до
 крихітну хліба, то зразу б піднявся. Як не хотеться
 померати, як хотеться ще пожити, братику мій
 рідкий". Я стояв перед ним, склавши голову, але
 нічим не міг йому допомогти. Сестра поруч
 з ним мовила і його турала дружина Мотря.

Ф. Ленський

1.08.89г

Водатом до ст. «Толод»

Я пам'ятаю, як троє діток з нашого села літом 1933 року пішли на колосисте поле збирати колоски. Вони небагато їх набирали. Та коли йшли додому, зустріли колосистого бригадира, який ввідрив у них ці колоски, вигнав їх нечленуричними словами, старшого вдарив по голові, а колоски кинув їм шмак в щелепу і розмонтував колоски. Це - колосисте добро, означає бригадир - свине і недоторкане

А мій дідусь Сергій Сергійович пішов на кукурудзяне поле, де вже кукурудза була зібрана. Але і там селян стебел знайшов п'ять карантів. Назустріч йому голова колоски, катан ввідрив, а його передав у суд. Козельці несли рабани суд призначив Сергійовича за ці каранти на нібито роки ув'язнення. Там і вийшов він отже в Кременчуцькій тюрмі.

Не хотів я згадувати ще про одну махлову подію, яка безпосередньо пов'язана з моїм життям в ті страшні роки. Та все-таки вирішив написати.

Моя сестра Уляна в 1931 році вийшла заміж за Якова Цибука, який проживав тут же в нашому селі. Мамі своєї хату, своє бізнесне господарство. Мріяли про краще майбутнє. Раділи, що скоро в них буде дитинка - радісно і втіха для сім'ї. Та їх мрії не здійснилися. Толод не обманув і їхньої хати. Незабаром від подоїдання полем Яків, зашиплася Уляна вагітною, страшно було на неї дивитися. Опухли ноги і руки, якимсь водянні пухирі покрити живіт і груди. Ходити не могла, більше ^{летала} летала. Вквітало чимось зернистим місяць ні крихти хліба. І ось наступним родився дитинка - були невеликі ноги. Їх приймала мама мати і судило